

Reservation

Översynen av Arbetsförmedlingen (S, MP, V)

av Raimo Pärssinen (S), Ann-Christin Ahlberg (S), Patrik Björck (S), Marco Venegas (MP), Eva-Lena Jansson (S), Ali Esbati (V), Helén Pettersson i Umeå (S) och Magnus Manhammar (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår utskottets förslag.

Ställningstagande

Vi anser att Arbetsförmedlingen har en central roll i genomförandet av regeringens reformer mot ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten samt för att kommande utmaningar på arbetsmarknaden i övrigt ska kunna mötas framgångsrikt. **I budgetproposition föreslog den rödgröna regeringen en ny inriktning på arbetsmarknadspolitiken.** För att kunna genomföra de föreslagna reformerna och för att påbörja ett viktigt förändringsarbete föreslogs också att myndigheten skulle tillföras resurser. **Den beslutade budgeten som drevs igenom av allianspartierna med stöd av Sverigedemokraterna försvårar detta arbete.** Många av de frågeställningar som den utredning som tillsattes av alliansregeringen skulle analysera är sådant som bör hanteras inom ramen för Arbetsförmedlingens pågående utvecklingsarbete.

Det är inte överraskande att Arbetsförmedlingen dras med stora utmaningar, efter två mandatperioder med en alliansregering som inte har prioriterat arbetsmarknadspolitiken och än mindre Arbetsförmedlingens verksamhet. De motstridiga krav som har ställts på Arbetsförmedlingen har också skapat frustration och slitningar inom myndigheten. Det är viktigt att Arbetsförmedlingen snabbt kan ta itu med utmaningarna på arbetsmarknaden och få större utrymme att genomföra sitt uppdrag på ett professionellt sätt, med större respekt för personalens kunskande, i stället för att pressas in i en långvarig utredningsrunda, baserad på mer av samma premisser som skapat dagens problem och frustrationer.

Nu har vi en regering som visat att den omedelbart vill åtgärda bristerna och få myndigheten att utvecklas till den professionella matchningsexpert den bör vara. Myndigheten ska vara den viktigaste matchningsmotorn och den naturliga samverkansparten på central, regional och lokal nivå. De nya ambitionerna återspeglas i det regleringsbrev som regeringen beslutat för Arbetsförmedlingen för 2015. I stället för den överdrivna detaljstyrning och de omfattande återrapporteringskrav som infördes av alliansregeringen får myndigheten och de enskilda arbetsförmedlarna nu större spelrum att verka på bästa möjliga sätt. Matchningen på arbetsmarknaden ska förbättras och

förmedlingsverksamheten ska, som det uttrycks i regleringsbrevet, ”bättre anpassas till arbetsgivares och arbetssökandes enskilda behov”. Så enkelt och så svårt är det. I den tidigare regeringens styrdokument fanns en förbättrad matchning inte ens med som ett tydligt angivet mål.

Förnyelsen av Arbetsförmedlingen är ett långsiktigt arbete som, och det förtjänar att framhållas, har påbörjats av regeringen i samarbete med myndigheten. Vi välkomnar detta arbete och noterar att Arbetsförmedlingen under beredningen av ärendet har lämnat upplysningar till utskottet om att ett nödvändigt och kraftfullt förändringsarbete redan är igångsatt. Förändringsarbetet innefattar såväl tjänster och metoder som intern styrning, allt för att förbättra kund- och samhällsnyttan samt återskapa ett gott förtroende för myndigheten.

När det gäller formerna för detta betänkande – att genom ett s.k. självständigt utskottsinitiativ föreslå ett tillkännagivande – finns det anledning att uppmärksamma vad konstitutionsutskottet anförde i samband med den partiella författningsreformen 1971, då möjligheten att framföra initiativ utsträcktes till att gälla alla utskott. Konstitutionsutskottet förutsatte att de nya befogenheterna skulle begagnas med varsamhet; liksom tidigare borde ärenden normalt väckas genom en proposition eller motion och politisk enighet eftersträvas i de fall initiativ kommer i fråga (KU 1970:27). Utskottsmajoritetens agerande i det nu aktuella ärendet kan inte sägas ligga i linje med konstitutionsutskottets uttalande. Sammanfattningsvis anser vi att riksdagen bör avslå förslaget.